

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Z. V.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/1100/15/4S-MSK, sp. zn. SZ/3/2015/4S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 28.11.2014 č.j. 630396/2014/OOI, ve věci **doplatku na bydlení,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/1100/15/4S-MSK, sp. zn. SZ/3/2015/4S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě ze dne 28.11.2014 č.j. 630396/2014/OOI, kterým nebyla žalobkyni přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení na základě žádosti podané dne 5.11.2014. Toto rozhodnutí bylo mimo jiné odůvodněno tím, že

v souvislosti se skutečností, že žalobkyni byla s účinností od 1.8.2014 odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, a to na základě § 49 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zphn), nelze ji považovat za osobu v hmotné nouzi, a to dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. h) zphn.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutí považuje za nesprávné, neboť její osobu lze považovat za osobu v hmotné nouzi z důvodu jejího příjmu, nákladů na bydlení a její sociální a finanční situace. Podle žalobkyně správní orgán pochybil v nevyzvání společně posuzované osoby.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16.1.2015 č.j. MPSV-UM/1100/15/4S-MSK, sp. zn. SZ/3/2015/4S-MSK a obsahem připojeného správního spisu Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě č.j. 630396/2014/OOI, jakož i připojeným správním spisem žalovaného sp. zn. SZ/3/2015/4S-MSK a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správních spisů vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně dne 5.11.2014 podala žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, v žádosti uvedla do okruhu společně posuzovaných osob toliko svého nezl. syna M. V. Dne 28.11.2014 správní orgán Úřad práce ČR - krajská pobočka v Ostravě rozhodl nepřiznat doplatek na bydlení z důvodu, že účastníci řízení byla s účinností od 1.8.2014 odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení, dle § 49 odst. 5 zphn, a proto ji nelze považovat za osobu v hmotné nouzi dle § 3 odst. 1 písm. h) zphn po dobu tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém byla dávka odejmuta. Součástí správního spisu je také odvolání žalobkyně ze dne 7.12.2014, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Součástí příloh žalobkyně, ale ani součástí předložených správních spisů, nebylo rozhodnutí o odnětí doplatku na bydlení od 1.8.2014, na které se správní orgány ve svých rozhodnutích odvolávají. Krajský soud proto provedl důkaz soudním spisem sp. zn. 20Ad 83/2014 ve věci žalob proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2014 č.j. MPSV-UM/20701/14/4S-MSK a ze dne 21.11.2014 č.j. MPSV-UM/21614/14/4S-MSK. Žalovaný citovaným rozhodnutím ze dne 19.11.2014 podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 18.9.2014, č.j. 507773/2014/OO9, kterým byl dle ust. § 49 odst. 5, § 61 a § 67 zphn odejmut doplatek na bydlení ode dne 1.8.2014 z důvodu nesplnění povinnosti dané zákonem o pomoci v hmotné nouzi, potvrdil. Rozhodnutím ze dne 21.11.2014 žalovaný přezkoumal rozhodnutí úřadu práce ze dne 10.10.2014, kterým nebyl přiznán doplatek na bydlení, o který žalobkyně požádala v žádosti podané dne 10.9.2014 a správní orgán v odůvodnění uvedl, že žalobkyni byl s účinností od 1.8.2014 odejmut doplatek na bydlení dle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, nelze

ji proto považovat za osobu v hmotné nouzi s odvoláním na ust. § 3 odst. 1 písm. h) zákona o pomoci v hmotné nouzi. Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2014 i ze dne 21.11.2014 podala u zdejšího soudu žalobu (soud obě žaloby spojil ke společnému projednání) a rozsudkem ze dne 7. října 2015 pod č.j. 20Ad 3/2014-59 soud obě žaloby zamítl jako nedůvodné; kasační stížnost žalobkyně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17.2.2016 č.j. 9 Ads 262/2015-25 zamítl. V odůvodnění zdůraznil, že krajský soud nepochybil v závěru, že V. B. spadal se stěžovatelkou do okruhu společně posuzovaných osob.

Podle ust. § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 111/2006 Sb. nestanoví-li tento zákon jinak, osobou v hmotné nouzi není osoba, která je osobou, které byla dávka odejmuta podle § 45 odst. 2 nebo § 49 odst. 5, nebo s ní společně posuzovanou osobou, a to po dobu tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém byla dávka odejmuta. Je nepochybné, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 18.9.2014 č.j. 507773/2014/OOI byl odejmut doplatek na bydlení od 1.8.2014 z důvodu porušení povinnosti neoznámení změny okruhu společně posuzovaných osob ve lhůtě 8 dnů, tedy porušení povinnosti dané v ust. § 49 zákona o pomoci v hmotné nouzi a toto rozhodnutí bylo potvrzeno i žalovaným správním orgánem dne 19.11.2014. Jak již je uvedeno výše, žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2014 ve věci odejmutí doplatku na bydlení byla zdejším soudem dne 7.10.2015 pod č.j. 20Ad 83/2014-59 zamítnuta. Soud neshledal pochybení správního orgánu v této věci, jestliže doplatek na bydlení k žádosti ze dne 5.11.2014 správní orgán nepřiznal. Zákon o pomoci v hmotné nouzi stanoví případy, kdy osoba v hmotné nouzi není bez ohledu na výši jejích příjmů a výdajů, a takovou situací je i stav, kdy byla dávka odejmuta podle § 49 odst. 5 zphn. Jestliže žalobkyni byla rozhodnutím ze dne 19.11.2014 dávka doplatek na bydlení odejmuta z důvodu porušení povinností dle § 49 odst. 5 zphn, pak s odkazem na ust. § 3 odst. 1 písm. h) zphn žalobkyni po dobu tří kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém byla dávka odejmuta, tato nenáleží bez ohledu na její skutečnou sociální situaci. Den podání žádosti 5.11.2014 spadá ještě do sankčního období tří měsíců. Soud tak přisvědčil právnímu názoru správních orgánů. Tvrzení žalobkyně ohledně pochybení v nevyzvání společně posuzované osoby bylo v tomto řízení nepřipadné (toto již bylo vyřešeno v řízení o žalobě sp. zn. 20Ad 83/2014), a proto se soud tímto nezabýval.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. července 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce